

عنوان مقاله:

علم دینی: مقایسه ی نظریه های دکتر گلشنی و آیت الله جوادی آملی

محل انتشار:

همایش ملی علمی پژوهشی علم و دین (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

سیده مرضیه فاخری - فارغ التحصیل مقطع ارشد گروه فلسفه علم دانشگاه صنعتی شریف

مصطفی تقوی - عضو هیات علمی گروه فلسفه علم دانشگاه صنعتی شریف

خلاصه مقاله:

علم دینی، چیستی، امکان و چگونگی راهیابی به آن یکی از مباحثی است که به خصوص در دهه های اخیر بسیار مطرح گردیده است. در این مقاله، به مقایسه ی نظریه ی آیت الله جوادی آملی و دکتر گلشنی پرداخته شده است. آیت الله جوادی آملی ابتدا جایگاه عقل و علم یقین آور را به عنوان محصول عقل، در هندسه ی معرفت دینی تبیین می کنند و چنین علمی را چون پرده از فعل خداوند برمی دارد، الهی می شمارند. بدین صورت میان علم و دین از اساس تعارضی باقی نمی ماند، مگر این که دانشمندان ملحد بخواهند نتایج غیرتجربی از آن بگیرند. سایر تعارضات نیز ظاهری و قابل حل است. ایشان ایراد علوم حاضر را در منقطع دیدن علل مادی از علل غیرمادی آن ها می دانند که باید رفع شود و نهایتاً راهکارهایی برای اسلامی کردن علوم بیان می کنند. دکتر گلشنی نیز باتوجه به تاریخ علم، تأثیر مبانی متافیزیکی در آن را قابل توجه می دانند و معتقدند جهان بینی توحیدی، با هدایت این مبانی، مسیر علم را به سمت الهی شدن تغییر می دهد. از نظر ایشان، اسلام توصیه به فراگیری علوم کرده و مجاری معتبر ادراکی بشر را شناسانده است. دکتر گلشنی نهایتاً، وحدت جهان بینی حاکم بر حوزه و دانشگاه را لازمه ی جبران مافات دوری این دو فضا از هم می شمارند و راهکارهایی برای رسیدن به آن ارائه می دهند. این دو نظریه علاوه بر اختلاف در ادبیات، شباهت های زیادی دارند و می توانند مکمل باشند. نگارنده، پس از تبیین و نقد هر نظریه می کوشد با توجه به ادبیات هر نظریه به نقدها پاسخ دهد. نهایتاً، با مقایسه ای میان دو نظریه، وجوه اشتراک و افتراق آن دو بیان شده است.

کلمات کلیدی:

علم دینی، علوم تجربی، اسلام، عقل، نقل، جهان بینی، متافیزیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/941586>

